

αίτησιν ἤθελε νὰ ἀρνηθῆ ἀπολύτως, οὔτε τὸ λείψανον νὰ κολοβώσῃ. Ἐβρῆνη λοιπὸν πρόθυμος νὰ ποιήσῃ τὴν δωρεάν, προσέθηκε δὲ, ὅτι, φοβουμένη τὸν ἅγιον, δὲν ἐτόλμα νὰ ἀποκόψῃ αὐτὴ τὴν χεῖρα, ἀλλ' ἐπέτρεπε τοῦτο εἰς τὸν αἰτήσαντα. Ἀλλὰ καὶ οὗτος ἐφοβήθη, τὸ δὲ λείψανον ἔμεινεν ἄρτιον. Κατὰ τὴν ἐγγχωρίαν παράδοσιν ὁ ἅγιος ἐποίησε πολλὰ θαύματα. Δις ἔσωσε τὴν νῆσον ἀπὸ τοῦ λοιμοῦ τῷ 1630 καὶ τῷ 1637. Τῷ 1716, ὅτε ἐπολιορκούν τὸ φρούριον οἱ Τούρκοι, ἐφάνη αὐτοῖς ὁ ἅγιος, φορῶν μοναχοῦ στολὴν καὶ κρατῶν ἐν τῇ χειρὶ δᾶδα' οἱ Τούρκοι, πτοηθέντες καὶ ἔντρομοι γενόμενοι, ἤραν τὴν πολιορκίαν. Ἐκτοτε ἐτιμήθη ὡς ἅγιος πολιοῦχος· αἱ ἡμέραι, καθ' ἃς περιφέρεται ἐν λιτανείᾳ τὸ λείψανον, εἶνε αἱ μέγισται τῶν ἑορτῶν· πάντοθεν δὲ στέλλονται δῶρα καὶ ἀναθήματα. Τῷ 1662 ἐξεδόθη διαταγὴ, καθ' ἣν ἐπὶ τῆς συναγωγῆς τῶν ἐλαιῶν ἔμελλε νὰ παρατεθῆ εἰς ἕκαστον πιεστήριον σκευός, εἰς ὃ νὰ ἐγγέωσιν οἱ εὐσεβεῖς ὅσον προηροῦντο ἔλαιον ὑπὲρ τοῦ ἁγίου· ὁ κτήτωρ δὲ τοῦ πιεστηρίου ἐφύλασσε τὸ σκευός μετὰ τοῦ ἐλαίου καὶ ἐν τῷ καθήκοντι χρόνῳ προσεκόμιζεν αὐτὸ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ἐτέρα διαταγὴ ἀπὸ τοῦ 1672 χορηγεῖ εἰς τὸν ἅγιον δικαίωμα νὰ ἐξαιτῆται κατ' ἔτος δύο δεσμίους, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὄρω νὰ προσφέρουσιν οὗτοι 100 λίτρας κηροῦ εἰς τὴν ἐκκλησίαν του. Τῷ 1749 ὁ τῆς Βλαχίας Ὁσποδᾶρος Γκίκας ἐδωρήσατο δι' ἰδίου χρυσοβούλλου τῷ ἁγίῳ ἔτησίαν πρόσδοτον ἑκατὸν γροσίων· τῷ δὲ 1800 ὁ τῆς Ῥωσσίας αὐτοκράτωρ Παῦλος, ἀναλαβὼν τὴν προστασίαν τοῦ ναοῦ, κατέλιπεν ἔτησίαν προσφορὰν 125 ρουβλίων. Ὅσῳ πολυαριθμότερα τὰ δῶρα, τοσοῦτω σπουδαιοτέρα καὶ ἡ περιουσία τοῦ οἴκου Βούλγαρη. Οἱ ἐκ τοῦ οἴκου τούτου κληρικοὶ ἔχουσι δύναμιν μεγάλην καὶ ἀπολαύουσι τῶν πλείστων προσόδων, οἱ δὲ πενέστεροι συγγενεῖς ἔχουσι ἀξίωσιν ἐπὶ χρηματικὰς ἐπιχορηγήσεις. Ἀμφοτέρων αἱ ἀξιώσεις διημφισθητήθησαν πολλὰκις, ἀλλ' ἡ οἰκογένεια τὰς ὑπερήσπισεν ἐπιτυχῶς ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ τῆς κυβερνήσεως. Τῷ 1857 ἐξέδωκεν «ἀληθῆ διήγησιν περὶ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ θαυματουργοῦ λειψάνου τοῦ ἁγ. Σπυρίδωνος». Ἐπάρχουσι βεβαίως ἐν Κερκύρᾳ σκεπτικοὶ, οὐδαμῶς δεχόμενοι, ὅτι πρὸ τοῦ 1453 ἐτιμᾶτο ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ λείψανον τοῦ ἁγ. Σπυρίδωνος, ὑπολαμβάνοντες δὲ ἀπόκρυφα τὰ ἐν τῇ «ἀληθεῖ διηγήσει ἐγγραφα. Οἱ νησιῶται ὅμως καθόλου τιμῶσι παραπολὺ τὸν ἅγιόν των, σκληρὸς δὲ καὶ ἄδικος θὰ ἦτο ὁ σκανδαλίζων τὴν πίστιν αὐτῶν.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐν τῷ δικαστηρίῳ κατ' Αὐγούστον τοῦ 1881.

Ὁ πρόεδρος πρὸς κυρίαν, ἥτις παρουσιάζεται ὡς μάρτυς·

— Τί ἡλικίαν ἔχετε ;

— Σαραντα ἑτῶν.

Ὁ πρόεδρος με ἐλαφρὸν μειδιάμα·

— Πιστεύω ὅτι θὰ σᾶς ἦτο δύσκολον νὰ τὸ ἀποδείξητε.

— Καὶ εἰς ἐσᾶς νὰ ἀποδείξητε τὸ ἐναντίον— διότι τὸ ἐγγραφον τῆς γεννήσεώς μου ἐκείη . . . εἰς τὴν πυρκαϊάν τοῦ 1830 !

*
**

Καὶ πάλιν ἡ ἡλικία.

Δύο παλαιαὶ φίλαι συνδιαλέγονται.

— Καὶ πόσων χρονῶν εἶσαι, ἀγαπητή μου Ζωή ;

— Πρὸς τί ἡ ἐρώτησις, φιλιτάτη, ἀφοῦ πάντοτε θὰ μοῦ δώσῃς περισσότερα ἀφ' ὅσα καὶ ἂν σοῦ πῶ !

*
**

Ὅ,τι δύναται τις νὰ ἔδῃ μόνον ἐν Ἀμερικῇ.

Εἰς Ἰνάγκος παρουσιάζεται εἰς τὸν ὑπάλληλον τοῦ σιδηροδρόμου καὶ ζητεῖ 9 εἰσιτήρια ὑλόκληρα καὶ 33 διὰ παιδιὰ ἡλικίας κάτω τῶν 7 ἐτῶν.

— Ἄ ! εἶνε οἰκότροφοι σχολεῖοι ; λέγει ὁ ὑπάλληλος, τότε ἔχετε δικαίωμα νὰ ζητήσετε ἐκπεσμὸν ἀπὸ τὰς τιμὰς.

— Οἰκότροφοι σχολεῖοι ; Ὁχι, κύριέ μου. Εἶνε ἡ οἰκογένειά μου, αἱ γυναϊκῆς μου καὶ τὰ παιδιὰ μου.

Ὁ Ἀμερικανὸς ἦτο μορμόνος.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* Συνειθίζομεν νὰ κρίνωμεν τοὺς ἄλλους ἐξ ἡμῶν αὐτῶν, καὶ ἐνῶ συγκαταβαίνομεν νὰ τοῖς συγχωρῶμεν τὰ ἐλαττώματα ὅσα καὶ ἡμεῖς ἔχομεν, κατακρίνομεν αὐτοὺς αὐστηρῶς, ὅτι δὲν ἔχουσι τὰ προτερήματα ὅσα ἡμεῖς ἔχομεν.

* Ἐν τῇ φύσει τοῦ πνεύματος ἡμῶν ὑπάρχει νὰ βλέπῃ τὰ ἀποτελέσματα πρὶν ἢ ἐρευνήσῃ τὰς αἰτίας.

* Καλλαισθησία εἶνε τὸ γνωρίζειν οὐ μόνον ὅσα πρέπει νὰ εἴπῃ τις ἀλλὰ, καὶ ὅσα νὰ σιωπᾷ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐν Κρήτῃ ἀπεβίωσεν ἄρτι ἑκατοντούτης εἰς τῶν διασημοτάτων τῆς νήσου ἀνδρῶν, φιλόπατρις ἀκραϊφνῆς καὶ ἀρχαϊκὸς τὸ ἦθος, ὁ Ἀναγνώστης Μανουσogiαννάκης. Περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου ἡ Παλιγγενεσία δημοσιεύει τὰς ἐπομένους βιογραφικὰς σημειώσεις·

«Γόνος ἰσχυρᾶς σφακιωτικῆς οἰκογενείας, ἀεῖποτε πρωταγωνιστησάσης ἐν τοῖς ἀγῶσι τῆς Κρήτης, ὁ Ἀναγνώστης Μανουσogiαννάκης, καὶ ὡς τοιοῦτος πρωτῆμος μνηθεὶς εἰς τὰ τῆς Ἐταιρίας τῶν Φιλικῶν, μετέσχεν ἐκ τῶν πρώτων τῆς ἐν Ἀσκύφῳ τῶν Σφακιῶν κατὰ Ἰούνιον τῷ 1821 γενομένης Συνελεύσεως τῶν προκρίτων Κρητῶν, ἐν ἣ ἀπεφασίσθη ἡ τῆς Κρήτης συμμετοχὴ ἐν τῷ